

„тоя градъ. Ще прибавя само, че той не е едничкиятъ,
„който е протестиралъ по тоя начинъ.“*)

„Като Ви моля да дадете гласность на тия два до-
„кумента въ Вашия вѣстникъ, който е направилъ толкова
„блѣскави до сега услуги на нашия злощастенъ народъ,
„остаямъ,

„Съ почитание Вашъ прѣданъ:

Марко Д. Балабановъ.

Писмото пъкъ, което отправихъ до разни други
вѣстници съ по единъ прѣписъ отъ въпросното про-
шение е слѣдното:

„Виена, 3/15 февруария 1877 г.

„Господине редакторе,

„Въ едно врѣме, въ което става толкозъ шумъ
„около оттоманската конституция, не е, вѣрвамъ, безин-
„тересно да се знае, по кой начинъ турскитѣ власти се
„завзиматъ да каратъ българското население да почув-
„ствува и то благодарѣнията отъ тая конституция.

„Не искамъ да говоря тука за извѣстнитѣ вече
„турски свирѣпства, нито за обискитѣ и реквизициитѣ,
„които сж ежедневнитѣ произшествия въ България.
„Имамъ само честь да Ви изпратя, тукъ притворено, въ
„французски прѣводъ, едно прошение, което жителитѣ
„отъ Татаръ-Пазарджийския окръгъ, черпещи доблестъ

*) Градътъ, името на който не се споменуваше въ това писмо,
е Пловдивъ. Подадениятъ отъ него протестъ до цариградската конфе-
ренция противъ употребени отъ турското правителство насилия за
изтѣргване подписи отъ гражданетѣ, че сж благодарни отъ турската
конституция, се обнародва и той на врѣме въ „Daily News“, но не
можихъ да се снабдя съ него сега, за да прѣдамъ и него тука. Впро-
чемъ, той бѣ написанъ, до колкото помня, въ сжщия почти духъ, въ
какъвто и Татаръ-Пазарджийскиятъ.